

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਤਿਰਾਸੀਵਾਂ

ਅਨਾਦਿ ਅਧਾਰ: ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ

Jeff Pippenger

2024-04-13

“ਜਿਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।” ਉਸ “ਸੱਚਾਈ” ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਹੈ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਿਸਟਰ ਟ੍ਰਾਈਟ ਨੇ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਦਿਵਤਾ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲੀ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਲ ਉਤਰਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕਰੇ, ਜੋ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਾ ਸੀ, “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ,” ਜੋ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਉਤਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਦਿਵਤਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਪਵਿੱਤਰ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ “ਬਚਨ” ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਉਹੀ ਉਸ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਬਚਨ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਦੀ ਵੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਸੀ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, “ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ” ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ “ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ” ਵੱਲ ਮੁੜ ਲੈ ਗਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਚਲਚਲਾਹਟ ਦੀਆਂ “ਨੀਂਹਾਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਤ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੂਤ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰਿਆ ਸੀ ਉਹ ਵੀ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ," ਫਿਰ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਰ ਭੇੜ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵੇਲੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੂਤ ਆਏ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਿੰਨੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਤੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।" *Early Writings*, 261.

ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਸੁਨੇਹੇ, ਜਦੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ" ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਓ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਕੱਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਜਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਘੜੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੁਰਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਸੁਣਨਗੇ ਉਹ ਜੀਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਚਰਜ ਨਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੜੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੰਡ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਲਈ। ਯੂਹੰਨਾ 5:25-29.

ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਮੇਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਲਾਈ 2023 ਮੇਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਵੱਲ, ਮੁੜ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਨ, ਜੋ ਲੇਵੀਆਂ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀਸ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਨ।

ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਪੁਰਬ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ) ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ) ਮੰਨਣਗੇ। ਇਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਵਰਗ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੰਡ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ

ਲਈ।”

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਿੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੀ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ” ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੂੰਜੀ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਹਾਂਦੂਤ ਮੀਖਾਏਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ” ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸਦਾ ਉਲੇਖ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਤਰਾਫ਼ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੁਰਤੀ ਤਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।”

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਪਾਨਿਉਮ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ “ਹਿੱਸਾ” ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੂਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਨਿਉਮ ਅਗਸਤ 1844 ਦੀ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਹੈ; ਇਹ ਇਕ ਐਸੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਹਨ।

“ਜਿਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਰਸ ਨੇ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਰਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਦਿਵਿਆ ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਾਤਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਕੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅੱਯੂਬ 11:8. ਕੇਵਲ ਦੱਤਕਪਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਨਾ ਅੱਖ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਨਾ ਕੰਨ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਆਈਆਂ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਸਭ ਕੁਝ, ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।’ 1 Corinthians 2:9, 10. ‘ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੇਦ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ;’ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ’ ਸੀ। Psalm 25:14; John 6:45. ਹਾਂ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ, ‘ਪੰਨ ਹੋਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਐਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ।’ ਪਤਰਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਹੈ,—ਲੁੱਡਕਣ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ। ਪਤਰਸ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਸ਼ਾਪਾਂ ਅਤੇ ਕਸਮਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਏ। ਕਲੀਸੀਆ ਉਸ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।”

ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ “ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਮੱਕਾਬੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਲੋਕ ਸਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਗੂਆਂ ਦੋਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁਰਤੀ ਬਣਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵੇਕਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਸਿੰਗ ਗਲੋਬਲਵਾਦ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬਾਕੀਆਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ "ਮਹਾਨ ਭੂਚਾਲ" ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਾਨਿਯੂਮ ਹੈ, ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸਤਿਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਉਸ ਸਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 2015 ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਸਿੰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਜਿਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਵਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਕੌਣ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ-ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਅਵਤਾਰ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ "ਸੱਬ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਚਾਈ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਖੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਛਿਆਲੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਜ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਦਾ ਪੁਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ—ਇਹ ਸਭ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਐਸੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ।

"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਕੇਮਲ ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: 'ਇਹ ਦਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕੱਲੀ ਉਹ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਰਚਿਆ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਨੇਹਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦ ਹੀ ਸੱਬਤ ਦੀ ਨੇਹ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।'"

Testimonies, volume 1, 75.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੇ ਖਾਣਾ ਸੀ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸੱਬਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚਾਨਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ। ਜੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੰਨਾ ਕੁੱਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਗੇ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ।”

“ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਛੁਡਾਉਣਹਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਵਰਗੀ ਜੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਨੰਤ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਅਤਿਅਧਿਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਨੋਹਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੇਮਲ ਪ੍ਰਭਾ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਲਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਜੇਤ ਵੇਖਣਗੇ।” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਿਵਯਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੱਬਤ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤ ਵੀ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 20:12.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਜਣੇ ਸਦੀਵੀਤਾ ਲਈ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਹਰ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਛੋਟੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰੀ ਢਾਂਚਾ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੁਰਗੀ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛਾਪ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।”

“ਹੁਣ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਸੁੱਧ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਕਸ਼ੀ, ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠੀ ਜੀਭ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਇਹ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ—ਸਵਰਗ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ ਅਤੇ ਭੈਣੋ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੋਈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਖੋਜੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਘੜੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੋ।” Testimonies, volume 5, 216.

ਪਿਛਲਾ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਹਰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਗੋਚਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੋਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਬਤ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੋਹਰਬੰਦੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਸੀ।

ਹਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਦ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੁਰਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਉਤਰੇ, ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਪਰਖ ਹੋਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰੀ, ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਪਰਖ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰਾ, ਤਦ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਪਰਖ ਹੋਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਰਗ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਿਆਂ ਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ, ਜੋ ਇਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਆਦ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੀ। ਉਹੀ ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਤਪੰਨ ਨਾ ਹੋਈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਵਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੋਤ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਿਆ।" ਅਤੇ ਬਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਸ ਕੀਤਾ, (ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੀ, ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਮਾ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਣੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,) ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ' (ਯੂਹੰਨਾ 1:1-5, 14)।"

"ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਸਮੂਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਰਜ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਕੀਮਤੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਦਿਵਯ ਕਿਰਨਾਂ ਚਮਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੱਲਾ ਮੱਧਸਥ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਭੇਦ ਹੈ, 'ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਭੇਦ ਜੋ ਯੁੱਗਾਂ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿਆ ਹੈ' (Colossians 1:26)। ਇਹ ਭਗਤੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਭੇਦ ਹੈ। 'ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵੱਸਿਆ' (John 1:14)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰਿਆ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੁਭਾਵ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸੁਰਗੀ ਸੁਭਾਵ ਨਾਲੋਂ ਹੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਨਮਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਸ ਨੇ 'ਜਗਤ ਨਾਲ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ' (John 3:16)। ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਐਸੀ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀਆਂ

ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ।”

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ; ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਧਾਰਿਆ ਸੀ। ‘ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਹੋਇਆ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:14)। ਉਹ ਮਰਿਯਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ; ਮਨੁੱਖੀ ਵੰਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ, ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ‘ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਦਰ ਹੈ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:3)।”

“ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਸਤਿਤਵਤਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਚਨ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਸੱਤਾ ਵਜੋਂ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੰਤ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕਰੂਪਤਾ ਵਿੱਚ। ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਤੋਂ ਉਹ ਉਸ ਵਾਚਾ ਦਾ ਮੱਧਸਥ ਸੀ, ਉਹੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕੌਮਾਂ, ਚਾਹੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਸਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ‘ਬਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ’ (John 1:1)। ਮਨੁੱਖਾਂ ਜਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਚਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ।”

“ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ‘ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਜੋ ਬਣੀ ਹੈ’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:3)। ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਉਹ ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਦਾ ਲਈ ਧੰਨ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਵਯ ਪੁੱਤਰ, ਅਨਾਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਅਕਤੀ, ਤਦਾਪਿ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ। ਉਹ ਸੁਰਗ ਦੀ ਸਰਵੋਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਹਿਮਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਕਾਸ਼ੀ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਆਰਾਧਨਾਪੂਰਣ ਨਮਸਕਾਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਡਾਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ‘ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਿਆ,’ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ, ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਥਾਹ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਦ ਮੈਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟਿੱਬਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਧਰਤੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਨਾ ਖੇਤ, ਨਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਧੂੜ ਦਾ ਸਰਵੋੱਚ ਭਾਗ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਥਾਹ ਜਲਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੇਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ’ (ਕਹਾਵਤਾਂ 8:22-27)।”

“ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਜੋਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਵਯ, ਮੂਲ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਵਿਆਖਿਆਯੋਗ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਅੰਕਿਤ ਹੈ ਜੋ ਅਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਅਗਮ ਹੈ।” Selected Messages, book 1, 246-248.